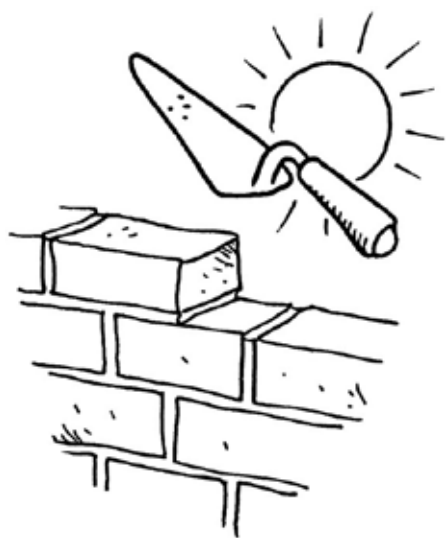

110

Muurari

Suomalainen kansanlaulu

1. Ke - vät toi, ke - vät toi muu - ra - rin, ke - vät toi,
 ke - vät toi maa - la - rin, ke - vät toi ra - ken - nuk - sil - le
 hans - lan - ka - rin ja ran - noil - le hamp - pa - rin. niin
 pal - jon mi - nä kär - si - nyt o - len, mon - ta kyy - nel - tä
 vuo - dat - ta - nut, niin mon - ta mi - nä lem - pi - nyt
 o - len, mut - ta yh - tä vain ra - kas - ta - nut. (kerratessa)

2. Kesällä töitä teki muurari, kesällä töitä teki maalari,
 kesällä töitä teki hanslankari, ja rantojen hamppari
 Kuin veitsi minun rintaani viilsi sinun katseesi viimeinen.
 :,: Se oli niin kylmä ja ylpee, niin viekas ja petollinen. :,:

3. Syksy vei, syksy vei muurarin, syksy vei, syksy vei maalarin,
 syksy vei rakennuksilta hanslankarin ja rannoilta hampparin.
 Oi, miksi minä tummana synnyin, miks' en syntynyt vaaleana,
 :,: minun armaani ei lemmi tummaa, hän lempiä vain vaaleata. :,:

4. Talvella nälkää näki muurari, talvella nälkää näki maalari,
 talvella nälkää näki hanslankari - lihoi linnassa hamppari.
 Niin paljon minä kärsinyt olen, monta kyyneltä vuodattanut,
 :,: niin monta minä lempinyt olen, mutta yhtä vain rakastanut. :,: